

11. МАИЧИНИ ЖАЛБИ

Мигъръ, майка, останахме двама -
сам-сами да си поджумолимъ,
пъкъ прощавай задето те само
съ нашитѣ приказки главоболимъ.

Като дълго не сме се видяли
та и дългъ се свель разговоръ
само ти не се съ нищо похвали,
а да питамъ не зная какво.

А дошелъ си ни гостенинъ тука
на свой домъ да починешъ и ти
отъ разбивка на умъ и наука
и отъ знамъ ли какви теготи.

Да не би да се нѣщо докачашъ
че баща ти те снощи сгълче
ти го знаешъ поне Николайчо,
че е инъкъ съсъ меко сърце.